

Nuori tyttö suussansa tupakka Ja taskussansa täysi almanakka Aivan liian monta nimeä On kirjattuna taas tällä päivällä Edellisen asiakkaan repimä Repaleinen mekko yllänsä Tyttö ottaa viimeiset askeleet Ja pyyhkii kasvoiltaan kyyneleet Usko pois, en häntä tuomitse Ja samaa tee sä myöskään et Siihen ei pysty ihmiset Vaan ainoastaan Luoja itse Hän tietää joka kyseenalaistajan Joka ikisen lain rikkojan Tietää jokaisen vääryyden Mihin aikoinaan työnsi Paholainen Ovi nopeasti aukenee Mies hänet kaverilleen esittelee Tyttö jättää ballerinat eteiseen Ja kirjoittaa valmiiksi 112 puhelimeen Kuluu hetki, ehkä myös enemmän Ja yhä vähemmän mä ymmärrän Millainen on tulevaisuus nuoren naisen Joka bussiin juoksee seteleitä laskien Usko pois, en häntä tuomitse Sen sijaan mitä itse luulette Kuinka kauan elossa pysyy hän Jolle raha on rakkautta enemmän En ole nimeänsä kuullutkaan Siis en pääse häntä auttamaan Tosin enhän oisi uskaltanutkaan Lähteä elämänsä puuttumaan En tyttöä enää sen jälkeen nähnyt Mietin missähän hän kävelee nyt Onko almanakka taskussaan Vielä polttaako tupakkaa Puolestansa illalla rukoilen Luoja hyvä, lupaisitko sen Ei elämänsä ole entinen Vaan saisi kokea rakkauden